

радикально змінює прагматичні аспекти спілкування та зміщує межі між нормою та сленгом. Дослідження цих процесів дозволяє відстежити живі механізми мовної еволюції в епоху глобальної цифровізації та міжкультурної інтеграції.

REFERENCES:

1. Гнатюк О. В. Шляхи формування мотивації до навчання в учнів сучасної школи. Київ, 2019. С. 1–5. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/722411/1/Текст.pdf> (дата звернення: 06.04.2026).
2. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава: Довкілля-К, 2006. 716 с.
3. Яцків Я. С., Радченко А. І. Про ефективність видання наукових журналів в Україні. Вісник НАН України. 2012. № 6. С. 62–67.
4. Crystal D. Language and the Internet. 2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press, 2006. 316 p.
5. McCulloch G. Because Internet: Understanding the New Rules of Language. Riverhead Books, 2019. 336 p.
6. Scrivener J. Learning teaching. The essential guide to English language teaching. Macmillan Education. Oxford, 2011. 431 p.
7. Zirker A., Winter-Froemel E. Enactment and Performance in the Language of Internet Memes. Journal of Pragmatics. 2020. Vol. 155. P. 120–135.

Лисак Вероніка

здобувач першого рівня вищої освіти,

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Науковий керівник: Василенко О. В.,

кандидат філологічних наук, доцент кафедри практики англійської мови

ЛІНГВОКУЛЬТУРНИЙ КОНТЕКСТ ФРАНЦУЗЬКИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ПІСЛЯ НОРМАНСЬКОГО ЗАВОЮВАННЯ 1066 РОКУ

Актуальність дослідження зумовлена зростаючим інтересом до вивчення етимологічної природи лексики англійської мови, зокрема слів французького походження. Аналіз таких запозичень дає змогу глибше зрозуміти історичні процеси формування англійської мови, а також особливості культурного розвитку англійського народу. Крім того, дослідження французьких запозичень сприяє кращому засвоєнню англійської мови, оскільки дозволяє встановити зв'язки між мовними явищами та їхнім походженням.

Норманське завоювання Англії 1066 року стало переломним моментом у розвитку англійської мови [2]. Після встановлення влади норманської еліти французька мова на тривалий час стала мовою державного управління, судочинства та аристократії, тоді як англійська залишалася мовою широких верств населення [3]. Така мовна ситуація сприяла активному процесу запозичення французької лексики в англійську мову.

Упродовж кількох століть після завоювання відбувалося інтенсивне проникнення слів зі старофранцузької мови, зокрема її норманського діалекту [5]. Ці запозичення мали системний характер і значною мірою визначили подальший розвиток англійської лексики. Вони відображають не лише мовні, а й соціальні та культурні процеси, що відбувалися в англійському суспільстві того часу [1].

З етимологічної точки зору французькі запозичення охоплюють широкий спектр понять, пов'язаних передусім із владою, правом та адміністрацією. До англійської мови увійшли такі слова, як *government, parliament, court, justice, judge*, що свідчить про домінування французької мови у сфері управління державою [2]. Це пояснюється тим, що правлячий клас використовував французьку як основний засіб комунікації.

Значна кількість запозичень стосується військової сфери, що також відображає історичні реалії періоду після завоювання. Слова *army, battle, soldier, enemy* мають французьке походження та демонструють вплив норманської військової культури на англійське суспільство [3].

Окрему групу становлять лексичні одиниці, пов'язані з культурою, мистецтвом і повсякденним життям. Такі слова, як *fashion, cuisine, beauty, colour*, увійшли до англійської мови разом із новими культурними практиками, які були привнесені норманами [6]. Це свідчить про те, що французька мова стала джерелом не лише адміністративної, а й престижної культурної лексики.

Важливим аспектом дослідження французьких запозичень є визначення їхніх характерних ознак у сучасній англійській мові. Розпізнати лексеми французького походження можна за низкою фонетичних, морфологічних і семантичних характеристик. Зокрема, такі слова часто зберігають типові для французької мови суфікси, як-от *-tion (nation, action), -ment (government, development), -age (marriage, village), -ance/-ence (importance, difference)* [5]. Крім того, для них характерна певна фонетична структура, зокрема наголос на останньому або передостанньому складі, а також наявність звуків, не притаманних давньоанглійській мові. Семантично такі лексеми здебільшого належать до сфер адміністрації, права, культури та освіти, що також відображає історичні умови їхнього запозичення. У багатьох випадках французькі слова співіснують із англосаксонськими відповідниками, утворюючи стилістичні пари, де французький варіант має більш формальний або книжний характер, наприклад: *freedom – liberty, help – assist, begin – commence, ask – inquire, end – finish/terminate, kingly – royal, hearty – cordial, wish – desire*.

Особливо показовим є соціально зумовлений розподіл лексики, який сформувався внаслідок співіснування двох мов. Наприклад, для позначення тварин використовувалися англосаксонські слова (*cow, pig, sheep*), тоді як назви страв із їхнього м'яса мали французьке походження (*beef, pork, mutton*) [4]. Це відображає соціальний поділ: англосакси займалися сільським господарством, тоді як норманська знать споживала готові продукти.

У результаті тривалого мовного контакту французькі запозичення не лише збагатили словниковий склад англійської мови, а й сприяли формуванню її

стилістичної диференціації [1]. Часто слова англосаксонського походження мають більш нейтральний або розмовний характер, тоді як французькі відповідники використовуються в офіційному або науковому стилі.

Таким чином, французькі запозичення в англійській мові є важливим свідченням історичних, соціальних і культурних змін, що відбулися після Норманського завоювання. Вони не лише відображають вплив французької мови на англійську, а й демонструють складні процеси взаємодії мов і культур. Дослідження етимології цих запозичень дає змогу глибше зрозуміти особливості формування сучасної англійської мови та її лексичного складу [2].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Barber C. The English Language: A Historical Introduction. Cambridge: Cambridge University Press, 2000. 314 p.
2. Baugh A. C., Cable T. A History of the English Language. London: Routledge, 2002. 447 p.
3. Crystal D. The Stories of English. - London: Penguin Books, 2004. 608 p.
4. Freeborn D. From Old English to Standard English. London: Palgrave Macmillan, 1998. 476 p.
5. Hogg R., Denison D. A History of the English Language. Cambridge: Cambridge University Press, 2006. 510 p.
6. McArthur T. The Oxford Companion to the English Language. Oxford: Oxford University Press, 1992. 1184 p.

Логін Катерина

здобувач другого рівня вищої освіти,

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

Науковий керівник: Шуляк І.М., кандидат філологічних наук

доцент кафедри англійської філології та методики навчання англійської мови

ПОДКАСТ ЯК ФОРМА СУЧАСНОГО МЕДІАДИСКУРСУ

Завдяки швидкому розвитку цифрових технологій, подкастинг став важливою частиною сучасного медійного простору. Подкаст – це гібрид усної мови, радіомовлення і цифрової комунікації, який як вид медіадискурсу показує, як змінюються стратегії комунікації у сучасному суспільстві та як сприймається інформація в епоху цифрових технологій. Саме тому подкастинг привертає увагу дослідників.

Мета дослідження – розглянути подкаст як тип сучасного медіадискурсу і визначити його жанрові та лінгвістичні характеристики.

Термін «подкаст» (від англ. podcast) з'явився у 2004 році, але з лінгвістичної точки зору це особлива форма медіадискурсу зі своїми комунікативними параметрами. Д. Кристал зауважує, що цифрові медіа створюють нові типи мовної взаємодії, де межа між письмовим та усним мовленням розмивається [2].